

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror i virkeligheden, jeg vil hæfte mig ved det sidste, hvor ministeren siger, at vi skal kunne tage fat i de kommuner, der ikke lever op til deres forpligtelser, for det er der en række kommuner der ikke gør.

Vi har her at gøre med en konkret kommune, der siger direkte, at det ikke er godt at anbringe børn. Det mener jeg er i modstrid med hele den anbringelsesreform, som et bredt politisk flertal i Folketinget har været enig om. Derudover har Ankestyrelsens tal jo vist os, at hvad angår anbringelser for 2006, er der i mange af sagerne meget graverende fejl, og børnenes retssikkerhed er sat over styr.

Når man dertil lægger, at antallet af anbragte børn er faldende, og at vi har den ene konkrete sag efter den anden, der påviser, at området ikke fungerer, hvad er det så, ministeren konkret vil iværksætte nu og her for at sikre, at kommunerne lever op til deres ansvar for ordentlig sagsbehandling på området og for at gennemføre det antal anbringelser, der er behov for?

Og jeg skal bare afslutningsvis nævne, at ikke engang det at formulere en børnepolitik, der tager højde for lige præcis det her, er jo lykkedes for kommunerne endnu.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Politikere må gerne have en holdning til og mening om tingene, som man så kan være uenig eller enig i. Det står sådan set politikerne frit for at tilkendegive deres synspunkter.

Hvad angår det, jeg får refereret i dag, er jeg ikke enig i de synspunkter, der er givet udtryk for. Jeg mener, at man må gå ind i den konkrete sag og vurdere, hvad behovet er. Og er behovet at blive anbragt uden for hjemmet, jamen så er det den indsats, man skal vælge.

Kl. 13.15

Vi har strammet voldsomt op på kravene til kommunerne, og som tidligere nævnt følger vi nøje udviklingen på området. Jeg har en klar forventning om, at det, vi så sidst i en undersøgelse, gående på at der var mange formelle fejl i sagsbehandlingen, bliver forbedret og ikke gentager sig fremover.

Det er rigtigt, at der nu er lavet en undersøgelse, som viser, at ikke alle kommunerne har fået lavet en sammenhængende børnepolitik, hvilket jo også er et initiativ gående på netop at få forbedret indsatsen fra kommunernes side. Der har jeg nu skrevet til de kommuner, som mangler at gøre noget på det her område, at de

har fået en måneds frist, og at sagerne ellers vil blive indbragt for tilsynsrådene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3391

2) Til undervisningsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

»Er ministeren i forlængelse af statsministerens udtalelser om, at religion skal fylde mindre i det offentlige rum, indstillet på at indføre en nultolerancepolitik over for religiøs undertrykkelse og dermed forbyde tydelige religiøse symboler som f.eks. tørklædet hos elever, studerende, lærere og undervisere i uddannelsessektoren?«

Martin Henriksen (DF):

Baggrunden for spørgsmålet er, at statsministeren ved flere lejligheder har udtalt, at religion skal fylde mindre i det offentlige rum. Så jeg vil egentlig gerne høre, om de udtalelser, som statsministeren gentagne gange er kommet med, får nogen konsekvenser for den politik, som regeringen ønsker at føre på forskellige områder, bl.a. om der eksempelvis skal være et tørklædeforbud i folkeskolerne.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det, som statsministeren og regeringen mener vedrørende religion i det offentlige rum, er, at forbindelsen mellem religion og politik hverken går gennem en kirkeinstitution eller gennem præster, imamer eller andre. Forbindelsen mellem religion og politik går gennem den enkelte.

Den enkelte har naturligvis fuld frihed til at lade sin etiske eller religiøse baggrund øve indflydelse på den politiske mening. Det er dette med at have præsten, imamen eller institutionen som mellemlid, som vi gjorde op med under reformationen og ikke skal have i det danske samfund.

Det lyder måske selvfølgelig, men det er det faktisk ikke. Der er jo mange, der mener, at vi skal løfte f.eks. imamer op på en piedestal og bruge dem som en særlig kanal til muslimer i Danmark. Nej, vel skal vi ej, for vi anerkender ingen mellemlid imellem det danske demokrati og den enkelte borger.

Hvad angår tørklæder, vil jeg som undervisningsminister sige, ligesom jeg sagde som integrationsminister: Jeg er ikke minister for tørklæder, badeforhæng og leverpostej i børnehaver.